

Kinal, en teknisk yrkesskola i Guatemala

Kinal påbörjade sin verksamhet år 1961 genom att en grupp murare och snickare från en ytterförort till Guatemala City slog sig samman. För närvarande utbildar sig 700 ungdomar i yrkesskolan till ett tekniskt yrke. Denna utbildning gör att de blir bättre förberedda för att sedan kunna få ett arbete och försörja sina familjer.

2003-04-15

Juan studerar till att bli svetsare vid Kinals yrkesskola. Han är 17 år gammal och bor med tre yngre syskon i ett enda mycket enkelt hyresrum som ligger i zon 7, en av de fattigaste stadsdelarna i Guatemalas huvudstad. Juans mor kan varken läsa eller skriva och får sin inkomst genom att sälja majspannkakor. Hon är den enda som tjänar pengar för familjens försörjning, men denna inkomst räcker knappast för att täcka familjens mest skriande behov.

Juan är en av de bästa eleverna vid yrkesskolan och valde detta yrke för att snabbt kunna få ett arbete och hjälpa till att försörja familjen. I år när han avslutat studierna kommer han att praktisera i en verkstad och strax därefter kan han få ett fast arbete. Det är för människor som

han som Kinal föddes, som svar på ett socialt behov som finns i landet.

En historia med klar framtid och klara mål

Kinal föddes ut ur några Opus Deis medlemmars kristna strävan och andra personers, studenter och ungt yrkesfolk, som önskade bidra till utbildningen av unga pojkar som inte fått möjlighet att studera. Dessa slog sig samman för att i ett första skede organisera aktiviteter som skulle bidra till mänsklig och andlig utbildning samt idrottslig verksamhet. Till detta ändamål hyrde de ett litet hus i trakten. För att fylla luckan i utbildning hos många av de unga arbetarna som kom till centret, organiserades korta fortbildningskurser för snickare, trädgårdsmästare, kypare och elektriker. Dessa kurser hölls för många arbetare och målet var att förbättra deras yrkeskapacitet.

Kinals mål ser vi även i namnet: det är ett ord av Mayaursprung som betyder ”plats där eld uppstår”. Ja, skolan vill också vara ett antändningsställe där alla som kommer till centret kan bidra till att forma ett värdigare och rättvisare samhälle. Av denna grund har man som mål att komma ut ur fattigdomen, att förbättra inkomstnivån, men även – som en grundläggande tanke – att se till varje persons kristna utbildning och det sociala perspektivet i denna.

Kinal vill utbilda den unge och den vuxne arbetaren för att hjälpa honom att nå en bättre levnadsstandard genom att ge honom en helgjuten utbildning, som får honom att upptäcka den andliga dimensionen i vardagslivet och som gör att han väl utför sitt arbete, till nytta för honom själv, hans familj och samhället. ”Det som jag lärt mig av den humanistiska utbildningen

här, säger Ricardo, en ung kypare på 27 år, har gjort att jag fått en tydligare syn på hur en arbetare bör se på sitt liv, att jag bättre förstår mina förpliktelser gentemot min familj och gentemot det företag jag arbetar för, och att jag får ett bättre förhållande till mina vänner och jämlingar. Jag har upptäckt att det vanliga arbetet är ett kall att uppfylla.”

Centret

Kinals centrum flyttade under 25 år mellan olika fattiga förorter till Guatemala City. År 1970 lyckades en medarbetare i Kinal hitta ett hus som låg mycket nära kommunens soptipp och där förblev man fram till 1984. År 1986 fick man som donation en tomt som låg mycket bra till och för att få fram penningmedel för byggandet av det nya centret skapades Kinal-stiftelsen.

I januari 1988 flyttade centret till sina nya lokaler. Läget är det bästa: ett förortsområde som ligger nära stadens viktigaste kommunikationsleder. I omgivningarna bor mer än 250,000, till största delen arbetare, invandrare som flyttat in från landet, småföretagare och många andra med ingen eller minimal sysselsättning. Lokalerna har utformats särskilt med tanke på den tekniska utbildningen: verkstäder för utbildning till Industriell elteknik - elektronik, verkstäder för automationsteknik, svets- och kylteknik, salar för ritteknik, datasalar etc. För att underlätta elevernas och deras familjers utbildning och för göra centret känt i omgivningen finns det i Kinal-centret dessutom kapell, verkstäder, cafeteria och idrottsplats.

Yrkesutbildningar och tekniska kurser för ungdomar och vuxna

Under arbetsdagarna på kvällstid eller på morgnarna utbildar centret mer än 700 unga människor mellan 15 och 20 år gamla som ännu inte lärt sig något yrke. Dessa tekniska studier har officiellt erkännande och efter tre års studier avslutar eleverna sina studier med titeln teknisk ingenjör. Om de vill kan de dessutom avlägga studentexamen.

En av eleverna i detta program är Marvin som sedan ett år tillbaka varje dag kommer resande från San Juan Sacatepéquez, en kommun som hör till departementet Guatemala. Både han och hans föräldrar vet att den ansträngning som det innebär att ha en god teknisk och akademisk grundexamen är en bra investering för att kunna skaffa sig ett bra jobb i framtiden.

Många företag ber att fortbildningskurserna skall hållas i deras lokaler, så att hela personalen

lär sig att arbeta mera effektivt. Personalchefen för ett känt företag säger: ”Panncentralen var det smutsigaste stället i hela fabriken. Jag skickade iväg pannskötaren på kursen i Ångpanneskötsel och när han kom tillbaka blev platsen så småningom iordningställd och han programmerade datum för tillförsel av bränsle så att det nu inte förekommer något spill, lokalen är mycket ren och bränslekostnaderna har reducerats betydligt.”

Honorio är en av eleverna som gått den tekniska kursen vid Kinalcentret. Han bor i Playa Grande i Quiché, ett av de områden som varit mest drabbade av de senaste 30 årens beväpnade sammanstötningar i landet. För att kunna delta i de tekniska kurserna för vuxna begav han sig hemifrån varje fredag på kvällen och kom klockan 4 på morgonen fram till en by i Cobán-regionen, där han tog bussen som

förde honom till Guatemala City. Allt detta för att på lördagen kunna delta i en kurs som började klockan 8 på morgonen. När kursen var slut tog han på nytt bussen som i slutet av eftermiddagen förde honom tillbaka till Cobán. På detta vis kom han varje söndag under tre år tillbaka hem i gryningen på söndagen. Honorio, som nu är byggmästare

och arbetar i en byggfirma som har anställt honom på fast kontrakt, minns åren i Kinal-centret: ”Allt jag lärde mig där har jag haft nytta av. Jag använder mig av det för att visa släktingar och vänner hur man kan förbättra sitt hus. Det som jag lärde mig lärde jag mig för livet.”